

# РЕШЕНИЕ

№ 7425

гр. София, 28.11.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,**  
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова**

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2555** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012 г., издаден от Д. Н. К. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 3011 от 19.12.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен като издаден при неправилно прилагане на материалния закон. Необосновано органът по приходите отказал правото на приспадане на данъчен кредит фактурите с издател [фирма], [фирма] и [фирма], като оспорващият поддържа, че от събраните по делото доказателства се установява реалното извършване на процесните рекламни услуги. Иска отмяната на ревизионния акт и се претендират направените по делото разноски. Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, представлявана от юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 4 състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1011017 от 16.12.2010 г., изменена със ЗВР № 1104381 от 08.04.2011 г., ЗВР № 1105056 от 28.04.2011 г., издадени от В. С. М. на длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция

„Контрол” при ТД на НАП С. град, спряна със заповед № 1100350 от 10.05.2011 г., издадена от М. Г. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., възобновена със заповед № 1203462-В от 26.04.2012 г., изменена със ЗВР № 1203463 от 26.04.2012 г., издадени от В. С. М., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.01.2009 г. – 30.09.2009 г. ЗВР са надлежно връчени на пълномощник на ревизираното лице.

Ревизията е повторна в изпълнение на указанията, дадени с решение № 1872 от 06.12.2010 г. на директора на дирекция „О.” [населено място] при ЦУ на НАП, с което е отменен частично РА № [ЕГН] от 01.07.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. и преписката е върната за извършване на нова ревизия.

Изготвен е ревизионен доклад № 1203463 от 11.05.2012 г., надлежно връчен на упълномощено лице на дружеството на 16.05.2012 г.

В срока по чл.117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение вх. № 17-44-00-5535 от 30.05.2012 г. срещу РД, което е отхвърлено като неоснователно.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012 г., издаден от Д. Н. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощена със З. № К – 1203463 от 14.05.2012 г. от органа, възложил ревизията.

С РА са установени задължения в общ размер на 32 239,39 лева, в това число главница в размер на 24 500,00 лева и лихви за забава в размер на 7 739,39 лева.

В хода на ревизията с протокол № 1107614 от 18.02.2011 г. са присъединени събраните в хода на предходната ревизия писмени доказателства, представени от ревизираното лице под опис, във връзка с изготвено до него ИПДПОЗЛ № 19-53-02-3602 от 15.12.2009 г.

На доставчиците на ревизираното лице са извършени насрещни проверки по чл. 45 от ДОПК, резултатите от които се съдържат в ПИНП.

Отказано е правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС вр. чл. 9 от ЗДДС по: 1. фактури № 623 от 28.01.2009 г., № 626 от 30.01.2009 г., № 644 от 16.02.2009 г., издадени от [фирма]; 2. фактури № 596 от 09.03.2009 г., № 609 от 01.04.2009 г., № 620 от 28.04.2009 г. № 658 от 20.05.2009 г., № 683 от 17.06.2009 г., № 688 от 29.06.2009 г., № 748 от 06.07.2009 г., № 869 от 16.09.2009 г., № 873 от 24.09.2009 г., издадени от [фирма]; 3. фактури № 2...3 от 31.08.2009 г. и № 2...4 от 31.08.2009 г., издадени от [фирма].

Р. акт, предмет на оспорване в настоящото производство е връчен на пълномощник на дружеството на 01.10.2012 г. като жалбата до директора на дирекция „О.” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. № 53-06-2805 от 15.10.2012 г.

В срока по чл.155, ал.1 от ДОПК решаващият орган се е произнесъл с решение № 3011 от 19.12.2012 г., с което е потвърден РА № [ЕГН] от 31.05.2012 г.

В рамките на съдебното производство е изслушан като свидетел К. С. К., който е бил управител на [фирма] през 2009 г., който дава много общи показания, несъдържащи никаква конкретизация.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 3011 от 19.12.2012 г. на директора на дирекция „О.” – [населено място] е връчено на дружеството на 01.02.2013 г., като жалбата до съда е подадена чрез дирекция „ОДОП” – [населено място] с вх. № 53-02-33 от 14.02.2013 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния

срок по чл. 156, ал.1 от ДОПК и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Р. акт е издаден от материалнокомпетентен орган. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Според този текст - чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 1203463 от 14.05.2012 г., издадена на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определена Д. Н. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С.. Процесната З. е издадена от В. С. М., заемаща длъжност началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии съгласно заповед № РД – 01 – 6 от 04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С.. Съгласно чл. 119, ал. 1 и 2 от ДОПК ( в редакцията си преди изменението, влязло в сила на 01.01.2013 г.) в тридневен срок от изготвянето на ревизионния доклад органите, извършили ревизията, уведомяват писмено органа, който я е възложил. След получаване на уведомлението органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. Р. акт, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от Д. Н. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. съобразно издадената З..

В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. ЗВР са надлежно връчени на пълномощник на ревизираното лице. РД е надлежно мотивиран и обоснован, като същият съставлява неразделна част от ревизионния акт, с който е приключило процесното ревизионно производство.

Относно прилагането на материалния закон настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

1. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 7600,00 лева по фактури № 623 от 28.01.2009 г. с ДО 13000,00 лева и ДДС в размер на 2600,00 лева, № 626 от 30.01.2009 г. с ДО 13 000,00 лева и ДДС 2600,00 лева, № 644 от 16.02.2009 г. с ДО 12000,00 лева и ДДС 2400,00 лева, издадени от „Б. И.” Е.. Предмет на фактурите е плащане по договор от 16.03.2009 г. за реклама през м.03.2009 г. в кабелен оператор ТВ Микс.

С ПИНП № 2217-11203463-01 от 10.05.2012 г. са документирани резултатите от извършена насрещна проверка на доставчика във връзка с процесните фактури. До проверяваното лице е изготвено ИПДПОЗЛ № 17-44-00-5535-1 от 27.04.2012 г., в отговор на което с писмо № 17-44-00-5535 от 09.05.2012 г. от същото са представени част от изискваните документи.

Представени са два броя договори за телевизионна реклама, сключени на 20.01.2009 г. и на 16.02.2009 г. между ревизираното дружество като възложител и [фирма] като изпълнител. С договора от 20.01.2009 г. е уговорено изпълнителят да организира и следи за излъчването на рекламен клип/здаставка, представляващ и

популяризиращ търговската дейност на възложителя в програмата на телевизионен кабелен оператор RN „Канал 0”. Договорени са 130 излъчвания на рекламния клип в кабелния оператор на обща стойност 13 200,00 лева.

Идентичен е предметът на договора от 16.02.2009 г., с който рекламната услуга е възложена за осъществяване на кабелен оператор „ТВ Микс”. Договорени са 60 излъчвания на рекламния клип на обща стойност 14 400,00 лева.

Плащанията са извършени в брой, като дружеството е представило издадени фактури във връзка с излъчените рекламни клипове по договора от 20.01.2009 г. – фактура № 623 от 28.01.2009 г. и № 626 от 30.01.2009 г.

Във връзка с договора от 16.02.2009 г. е издадена фактура № 644 от 16.02.2009 г.

Не е спорно обстоятелството, че фактурите са включени в дневниците за продажби и подадените СД за съответните данъчни периоди.

От доказателствата, представени от доставчика се установява, че за извършване на услугите процесният доставчик е ползвал подизпълнител – [фирма], като до подизпълнителя е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 17-44-00-5535-2 от 27.04.2012 г., връчено на 04.05.2012 г. В отговор на ИПДПОЗЛ от [фирма] са представени документи и писмени обяснения съгласно придружително писмо № 17-44-00-5535 от 09.05.2012 г. по описа на ТД на НАП С., офис В..

От проверяваното дружество са представени 2 поръчки за телевизионна реклама от 29.01.2009 г. и от 17.02.2009 г. От съдържанието им е видно, че [фирма] е възложило на [фирма] излъчване на рекламен видеоклип/заставка с цел представяне и рекламиране на дейността на [фирма] за периода м.03.2010 г. В поръчката от 29.01.2009 г. са уговорени общ брой 65 излъчвания за периода, а в поръчката от 17.02.2009 г. – 60 броя излъчвания.

Представени са издадени от [фирма] фактура № 456 от 29.01.2009 г. с ДО 12675,00 лева и ДДС 2535,00 лева и фактура № 463 от 31.01.2009 г. с ДО 12675,00 лева и ДДС 2535,00 лева с предмет – плащане по поръчка за реклама от 29.01.2009 г. в Канал 0 за периода от 01-31 март 2009 г. за [фирма]; фактура № 508 от 17.02.2009 г. с ДО 11700,00 лева и ДДС 2340,00 лева с предмет – плащане по поръчка за реклама от 17.02.2009 г. в Канал 0 за периода от 01-31 март 2009 г. за [фирма].

В представеното от управителя на [фирма] обяснение е описано, че упражняването на контрола за излъчване на рекламните видеоклипове се състои в следене на програмата по телевизията, която дейност не оставя следи в материалната действителност.

В изпълнение на указанията, дадени с решение № 1872 от 06.12.2010 г. на директора на дирекция „О.” [населено място] са извършени насрещни проверки на крайните изпълнители на рекламните услуги – кабелен оператор RN 0, собственост на [фирма] в качеството на правоприемник на [фирма]; на [фирма], закупила телевизионно време от [фирма] и на [фирма].

Съгласно ПИНП № 2217-110505056 -01 от 19.05.2012 г., изготвен по отношение на [фирма] като правоприемник на [фирма], е сключен договор от 15.09.2008 г. между [фирма] като възложител и [фирма] (на л. 226 – 227 от делото) с предмет – изпълнителят да предоставя ежемесечно на възложителя рекламно време в програмната схема на телевизионен канал RN Канал 0 при спазване на договорените условия и срещу уговореното възнаграждение. Периодът за предоставяне на рекламно време е от 01.10.2008 г. – 30.09.2008 г. Възнаграждението е определено в чл. 3 от

договора.

Съгласно придружително писмо № 17-24-00-3270 от 19.05.2012 г. от [фирма] е декларирано, че [фирма] от м.03.2009 г.е прекратило търговските си взаимоотношения с [фирма] съгласно анекс от 16.02.2009 г. (прил. на л. 228 от делото)

Според обясненията на правопреемника рекламният клип на „Е. груп” ЕОДО е поръчан за изготвяне чрез [фирма], както и че тв рекламата на [фирма] е възложена за изпълнение в програмата на „Канал 0” чрез [фирма].

Съгласно договор от 16.02.2009 г. [фирма] възлага на [фирма] да предоставя ежемесечно на Възложителя рекламно време в програмната схема на Тв канал RN Канал 0 в рамките на периода от 01.03.2009 г. – 30.11.2009 г. включително, като максималният обем до 60 минути за всяко едно денонощие през посочения горе период. Приложена е заявка за излъчване на рекламни заставки за периода м.03.2009 г. , в които фигурира [фирма] ( на л. 254 от делото). Според спецификация от [фирма] ( на л. 256 от делото) в периода от 01. март – 30 март 2009 г. са осъществени общо 130 излъчвания на рекламен клип (заставка), представящ охранителната дейност на [фирма] в ефира на кабелен оператор RN Канал 0.

Съгласно ПИНП № 2217-1105056 -05 от 16.05.2012 г., извършена по отношение на [фирма], по силата на договор от 01.12.2008 г. [фирма] приема да извърши рекламна услуга на [фирма], като срокът на договора е до 28.02.2009 г. Сключен е анекс на 01.03.2009 г., с който срокът се удължава до 01.09.2009 г. [фирма] е представило следните фактури, издадени на [фирма] – фактури № 243 от 13.01.2009 г., № 249 от 03.02.2009 г., № 263 от 12.03.2009 г., както и банковите извлечения за извършените плащания към фактурите.

Във връзка с извършените рекламни услуги са представени заявки за излъчване на рекламни клипове/заставки в програмната схема на [фирма] за периода от 01.01.2009 г. – 31.03.2009 г. с Възложител [фирма] и изпълнител [фирма] ( л.200 – л.202 от делото), в които фигурира [фирма]. В заявките са посочени клиентите, рекламния продукт, брой излъчвания и периода, за който те се отнасят. Във връзка с рекламна тарифа на [фирма] през периода 01.01.-31.03.2009 г. е предоставена тарифа за изработка на телевизионна реклама (прил. на л. 198 и л. 199 от делото).

Според писмените обяснения на [фирма] рекламните клипове се представят от Възложителя – [фирма] по електронен път, а „ТВ Микс АД” само ги излъчва, като по отношение на изработката на рекламния видеоклип(заставка) на [фирма] [фирма] няма информация кой реално го е изработил. В обяснението е посочено, че ТВ Микс АД не може да посочи каква част от фактурираните услуги касаят излъчването на рекламния клип на [фирма], както че няма съхранена информация относно това в какви предавания, на кои дати и в кои часове пояси е излъчен рекламния клип, отнасящ се до дейността на [фирма].

Съгласно ПИНП № 2217-1105056 -06 от 15.05.2012 г. по отношение на [фирма], с договор от 01.12.2008 г. [фирма] възлага на [фирма] да предоставя ежемесечно на възложителя рекламно време в кабелен оператор „К. Тел” в програмната схема на „ТВ Микс”, в периода от 01.12.2008 г. – 28.02.2008 г. и е определено възнаграждение в размер на 1200 лева без ДДС всеки месец. Съгласно анекс от 27.02.2009 г. срокът на действие на договора е удължен от 01.03.2009 г. до 31.08.2009 г. Издадена е фактура № 10 от 09.03.2009 г. от [фирма] в полза на [фирма] с предмет – рекламно време на стойност 1440 лева с включен ДДС.

От друга страна, с договор от 01.12.2008 г. [фирма] възлага на [фирма] да извърши рекламна услуга по конкретна поръчка, неразделна част от договора. Договорът е в сила до 28.02.2009 г. , като с анекс от 01.03.2009 г. срокът на договора е удължен от 01.03.2009 г. до 01.09.2009 г.

Съгласно приложеното писмено обяснение от [фирма] рекламният клип на [фирма] е излъчен само през м.март 2009 г., поради което е приложена само фактура за м.03.2009 г.

Въз основа на събраните доказателства в тяхната съвкупност органите по приходите са формирали правилния извод за липса на осъществени доставки на рекламни услуги по фактурите, издадени от [фирма]. Нито в ревизионното производство, нито пред съда са ангажирани доказателства за направата на рекламен клип на [фирма], относно организацията на неговото излъчване и следене от страна на [фирма] и [фирма]. От констатациите на извършените насрещни проверки на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не може да се установи каква част от фактурираните рекламни услуги касаят излъчването на рекламния клип на ревизирувания субект, липсва информация в кои точно предавания са излъчвани рекламните клипове, на кои дати и в кои часове, както и не може се установи кое е лицето или лицата, осъществили организацията по излъчване на рекламния клип и съответно, тези, извършили „следенето на неговото излъчване” и служители на кое дружество са същите. От обясненията на управляващите на доставчиците остана неизяснен е въпросът как е определена единичната цена на едно излъчване, не са установени конкретните предавания, по време на които са излъчени клиповете. В преписката не се съдържат доказателства какъв е конкретният предмет на рекламните клипове, какво се рекламира, няма посочени брой рекламни клипове и единична цена, които елементи са необходими да се извърши преценка какъв е предметът на доставката и нейното реално извършване. Освен това не може да се установи съответствие на получената доставка от [фирма] и доставката, фактурирана към [фирма]. Не са представени доказателства за реалното изработване на рекламния клип, както и за процесния период липсва кадрова обезпеченост.

Както е посочено по-горе, освен представените договори в рамките на двете ревизионни производства, от страна на ревизираното лице не са ангажирани писмени доказателства, които да конкретизират техническото изпълнение на възложените услуги, т.е. такива, от които да се установи в какво се изразява изпълнението на възложената услуга „организация и следене”, как следва да бъде изпълнена и в тази връзка липсва отчет за изпълнението на услугите, начина на формиране на цената услугата и др. Обосновано органите по приходите и решаващият орган приемат, че не

става ясно какво точно се изисква от изпълнителя и какво същият дължи като действия, представляващи „организация и следене на излъчването на рекламен клип”.

В рамките на ревизионното производство не са представени конкретни доказателства относно рекламирания обект и изработката на самия рекламен видеоклип, т.е. информация за лицата, които са го изработили и как е определена цената на услугата.

По отношение на представения сертификат за излъчване на рекламни форми с логото на „ТВ Микс”, в който е отразено, че е издаден от „Рекламна агенция Пи Ар М. Тренд А. О., същият не може да служи като доказателство, че излъчването на рекламния клип е осъществено по поръчка на [фирма].

Съобразно изложеното недоказано е реалното осъществяване на процесните доставки по фактурите, издадени от [фирма] с получател [фирма]. До друг извод не се достига и от показанията на разпитания свидетел К. К., който е управител на [фирма] през 2009 г. Същият не описва в какво конкретно се е състоял рекламния клип, както и посочва най - общо, че е излъчван по кабелни телевизии в Б.. Не посочва кога е излъчван и по кои телевизии, както и не уточнява кой е доставчикът на рекламната услуга ( заявява само, че е изработен от „Б.”). Показанията са много общи, освен това същите не могат да бъдат ценени, тъй като изхождат от лице, което е пряко заинтересовано от хода на съдебното производство.

Следователно, жалбата на [фирма] в тази й част се явява неоснователна.

*2. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13500,00 лева по фактури № 596 от 09.03.2009 г с ДО 7500,00 лева и ДДС 1500,00 лева, № 609 от 01.04.2009 г. с ДО 6000,00 лева и ДДС 1200,00 лева, № 620 от 28.04.2009 г. с ДО 6000,00 лева и ДДС 1200,00 лева, № 658 от 20.05.2009 г. с ДО 7000,00 лева и ДДС 1400,00 лева, № 683 от 17.06.2009 г с ДО 8750,00 лева и ДДС 1750,00 лева, № 688 от 29.06.2009 г с ДО 8750,00 лева и ДДС 1750,00 лева, № 748 от 06.07.2009 г с ДО 7500,00 лева и ДДС 1500,00 лева, № 869 от 16.09.2009 г с ДО 6600,00 лева и ДДС 1320,00 лева, № 873 от 24.09.2009 г.с ДО 9400,00 лева и ДДС 1 880,00 лева, издадени от [фирма]*

Предмет на фактурите е „рекламна услуга” и „съгл.договор”.

С ПИНП № 2217-11005056-03 от 31.05.2012 г. е документирана насрещна проверка на доставчика във връзка с издадените фактури с получател [фирма]. ИПДПОЗЛ № 17-44-00-5535-1 от 27.04.2012г. е връчено на [фирма] по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указания срок

изисканите доказателства не са представени.

От ревизираното лице е представен договор за рекламно обслужване от 01.03.2009 г., сключен между [фирма] като възложител и [фирма] като изпълнител, подписан от името на възложителя от лицето Д. Д.. Според договора възложителят възлага, а изпълнителят приема да изпълни следните видове рекламни дейности: 1.1. проучване на пазара на охранителни дейности; 1.2. дизайн, предпечатна подготовка и изработка на рекламни материали, носещи логото и популяризиращи дейността на възложителя. Цените ще се определят поотделно всеки месец в зависимост от изпълнените действия, свързани с рекламното обслужване на възложителя. Срокът на действие на договора е една година.

Установява се, че в хода на предходната ревизия от страна на „АБВ Плюс“ ЕОДО са представени писмени обяснения ( прил. н ал. 102 от делото), съгласно които видовете и естеството на осъществените доставки по издадените фактури на [фирма] са услуги съгласно сключен договор за рекламно обслужване между контрагентите и приемо-предавателни протоколи за одобряване и предаване на осъществената конкретна услуга. Посочено е, че изпълнението на рекламните продукти е осъществено за период от сключването на договора от 01.03.2009 г. до края на 2009 г.

Към фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи, в които като конкретно извършена работа са описани следните дейности: изработка и публикуване в различни сайтове на банери и реклами на Възложителя; одобрява предложените проекти на флаери (листовки); одобрява предложения вариант за изработка на рекламно лого на фирмата, дизайн и предпечатна подготовка; изработка на рекламен каталог на Възложителя; цялостно проучване на пазара на охранителни услуги в страната.

Установено е, че както в предходната, така и в настоящата ревизия не са ангажирани конкретни доказателства за наличието на определен овеществен резултат на възложените рекламни услуги. Нито [фирма], нито ревизираното лице са представили доклади, презентации, респ. изработени рекламни материали (флаери, листовки и др.), както и информация за отразяването в счетоводството и изписването на рекламните материали от [фирма]. Представените протоколи към фактурите не доказват, че действително са осъществени рекламните услуги, тъй като те не се придружават от допълнителни писмени доказателства ( доклади, презентации, рекламни материали и др.), които да обосноват извода, че рекламните услуги са били извършени от доставчика [фирма]. От приложените писмени обяснения на управителя на доставчика (на л. 102 от делото) не става ясно в какво

точно се изразяват рекламните услуги и по какъв начин са били извършени – описано е само общо, че изпълнението на дейностите във връзка с услугите е извършено от персонала на фирмата, и че тя разполага с необходимия технически потенциал за извършването им.

Представената справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ ( на л. 131 от приложението към делото) и копия от трудови договори за длъжности „полиграф“, „продавач консултант“, „технически изпълнител“ и „офис мениджър“ в [фирма] ( на л.132 и л.133 от приложението към делото). Действително за процесния период доставчикът е разполагал със служители на длъжност „фотограф“ и „полиграфист“, които са могли да извършат процесните услуги, но спецификите на възложените услуги изискват наличието на определен материален резултат, за какъвто няма ангажирани доказателства.

С оглед на изложеното съдът намира, че обосновано органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13 500 по гореописаните фактури, издадени от [фирма] на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 9 от ЗДДС.

*3. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 3400,00 лева по фактури № 2...3 от 31.08.2009 г.с ДО 2833,33 лева и ДДС 566,67 лева и № 2...4 от 31.08.2009 г. с ДО 14166,67 лева и ДДС 2833,33 лева, издадени от [фирма].*

Предмет на фактурите е рекламни услуги и консултантски услуги.

С ПИНП № 221701105056-04 от 31.05.2012 г. е документирана насрещната проверка на доставчика във връзка с процесните фактури. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 17-44-00-5535-2 от 27.04.2012 г., като са извършени две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството, но няма открит представител. Съставени са протоколи № 1218192 от 04.05.2012 г. и № 1219886 от 16.05.2012 г.Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК изх. № 17-44-5535-2 от 16.05.2012 г., което е публикувано в страницата на НАП в Интернет и е изпратено на адреса за кореспонденция с обратна разписка, върху която е отбелязано като „непотърсено“. В определения срок не са представени изисканите писмени обяснения и документи, отнасящи се до процесните доставки към [фирма].

С договор за предоставяне на консултантски услуги от 31.08.2009 г. ( прил. на л. 163 – л.164 от делото) В. [фирма] възлага на [фирма] да извърши консултация, свързана с разработване и управление на обекти със статут на заложен къщи. Според договора консултацията включва запознаване на възложителя с нормативната уредба, уреждаща дейността на подобни обекти, лицензионни режими, начините и способите за

предлагане на такъв вид услуги, необходимата реклама, както и консултиране по всякакви въпроси, свързани с този вид дейност. Съгласно чл.2.2. от договора възложителят се задължава да заплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 20 400,00 лева, като според чл.2.3 възнаграждението следва да се изплати в брой след завършване поетите ангажименти, което страните определят с протокол.

Установено е, че процесните фактури не са включени в дневника за продажби на доставчика през съответния данъчен период.

При наличието на така установените факти правилно е обоснован изводът за липса на реално осъществена доставка на процесните услуги. Наличието на договор и издадени фактури заедно с документ за плащане не съставляват достатъчно доказателства, чрез които да се обори констатацията на ревизиращите за недоказване извършването на възложените услуги. Както е уговорено в приложения договор, заплащането на дължимото възнаграждение се извършва след изпълнение на ангажиментите по договора, което се определя с протокол. Такъв протокол не е представен нито в предходната, нито в настоящата ревизия, респ. пред съда. Освен това липсват каквито и да било други писмени данни и информация за осъществяване на консултантските услуги от [фирма] в полза на [фирма], като например доклади, отчети, писмена консултации. Няма данни дали доставчикът разполага с персонал, който да осъществи възложените консултантски услуги или да са наети лица по граждански договор.

Следователно, РА в частта относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по гореописаните фактури, издадени от [фирма] се явява издаден при правилно прилагане на материалния закон.

Така формираният краен извод за неоснователност на жалбата е в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, включително и тази по решение от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11. В т. 37 от мотивите на решението Съдът е препратил към предходни свои решения и е подчертал, че предвиденото в членове 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, поради което е тълкувал правото на ЕС в смисъл, че “Член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката,

бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател.” /т. 2 от диспозитива на решението/. Т.е. необходимо е да бъде установено извършването на съответната доставка на стока, респ. на услуга. В процесния случай не е доказано извършването на процесните доставки на услуги по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма].

Съобразно изложеното ревизионният акт се явява издаден при правилно прилагане на материалния закон и жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 940 (деветстотин и четиридесет) лева съобразно материалния интерес – отказаното право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 24500,00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 31.05.2012 г., издаден от Д. Н. К. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 3011 от 19.12.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 940 (деветстотин и четиридесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: